

Dato: 31. juli 2024
Sagsnr.: 21/09819
Klagenr.: 1025875
Sagsbehandler: PHP

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

**Miljø- og
Fødevareklagenævnet**
Toldboden 2
8800 Viborg

STADFÆSTELSE af afgørelse i sag om offentlighedens adgang i Bornholms Regionskommune

Tlf.: 72 40 56 00
CVR-nr.: 37795526
Nævnets e-mail:
mfkn@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 26, stk. 1, jf. § 78, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Bornholms Regionskommunes afgørelse af 13. juli 2021 om, at offentlighedens adgang på matr. nr. 104d og 214at, Østermarie, beliggende Bølshavn 64, 3740 Svaneke, er hindret ulovligt.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 927 af 28. juni 2024 om naturbeskyttelse.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 12. august 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejerne af ejendommen Bølshavn 64, 3740 Svaneke.

Klager har navnlig anført, at

- vejen ligger i klagers private have, hvorfor den ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 26,
- mange turister benytter vejen, særligt efter etableringen af en nærliggende hotelvirksomhed, og
- Bornholms Regionskommune selv har opsat de omhandlede skilte om adgang forbudt i forlængelse af en række retssager vedrørende vejret til den omhandlede vej.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

Det omtvistede vejforløb løber fra vejen Bølshavn over klagers ejendom på matr. nr. 214at og 104d Østermarie, beliggende Bølshavn 64, 3740 Svaneke, i syd- og sydvestgående retning. På klagers ejendom løber vejen langs en stensætning, forbi havearealer, og videre mellem bebyggelse og et mindre bevokset læbælte. Efter klagers ejendom fortsætter vejen henover et markareal på matr. nr. 35o Østermarie, forbi matr. nr. 105c Østermarie (Tuevej 3) og videre imod matr. nr. 105a Østermarie (Tuevej 1). Vejen fortsætter herefter i sydøstgående retning ad Tuevej.⁴

Den del af den samlede vejforbindelse, som løber fra klagers ejendom og videre til Tuevej 3, fremgår af luftfotos fra 1954 og frem. Den øvrige del af vejforbindelsen, som løber fra Tuevej 3 til Tuevej 1, er ifølge sagens oplysninger etableret i slutningen af 1950'erne, og fremgår af luftfotos fra 1968 og frem.

Ved indkørslen til klagers ejendom fra Bølshavn er der opsat en færdselstavle, som viser, at kørsel i begge retninger er forbudt. Af skiltet fremgår teksten: "Privat vej Al uvedkommende kørsel forbudt". Under færdselstavlen er der to undertavler, den ene med teksten: "Gælder også for gående samt cyklister", og den anden med teksten: "Tuevej 350 m", samt en pil, som peger imod venstre.

2.2 Den påklagede afgørelse

Bornholms Regionskommune har den 13. juli 2021 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, meddelt klager et påbud om senest den 15. august 2021 at fjerne eller lovliggøre et skilt opsat på klagers ejendom, Bølshavn 64, 3740 Svaneke, ved indkørslen til Tuevej med teksten: "Privat vej Al uvedkommende kørsel forbudt" samt to undertavler med teksten: "Gælder også for gående samt cyklister", og "Tuevej 350 m."

⁴ Se kortbilag til afgørelsen.

Det fremgår af sagen, at klager den 6. september 2018 henvendte sig til Bornholms Regionskommune for at afklare en række spørgsmål vedrørende anvendelsen af et vejforløb, som løber fra Bølshavn, over klagers ejendom, over en mark og videre til den private fællesvej Tuevej, syd for klages ejendom.

Bornholms Regionskommune svarede den 17. december 2018 klager, at den omhandlede vej er en privat fællesvej, idet vejen fungerer som adgangsvej for andre end ejeren af den ejendom, hvorpå vejen ligger. Kommunen oplyste samtidig klager om, at et skilt opsat ved indkørslen til klagers ejendom kunne være i strid med naturbeskyttelseslovens § 26.

Klager og Bornholms Regionskommune var herefter i løbende dialog om vejens historik.

Bornholms Regionskommune meddelte den 7. september 2020 klager, at skiltningen efter kommunens vurdering ikke er lovlig, og at offentlighedens ret til færdsel til fods og på cykel ikke må hindres.

Klager har i forbindelse med sagens behandling oplyst Bornholms Regionskommune om, at den omhandlede vej i lang tid har været genstand for en række problemer og uklarheder vedrørende offentlighedens ret til at færdes på vejen.

Klager har henvist til, at adgangsretten til vejen er afgjort i forbindelse med en række retssager, som har taget udgangspunkt i, hvem der har vejret til vejforløbet på klagers ejendom efter en tinglyst servitut for ejendommen fra 14. januar 1953. Af den tinglyste servitut fremgår følgende:

”Det bemærkes, at der ved udstykningen er udlagt en 3 m. bred Vej over Parcellerne, ad hvilken Vej Sælgeren og kommende Ejere ad 18’ Vornedegaard [Tuevej 3] og derfra udstykkede Parceller har ret til fri og uhindret Færdsel af enhver Art; Vedligeholdelsen sker efter Lovgivningens almindelige Forskrifter. Dette Skøde vil være at ting lyse servitutstiftende på de solgte Parceller med Påtaleret for de til en hver Tid ifølge tinglyst adkomst værende Ejere af 18’ Vornedegaard eller derfra udstykkede Parceller.”

Det fremgår videre af sagens oplysninger, at klager i forbindelse med kommunens behandling af sagen har henvist til, at der på baggrund af uenigheder mellem klager, de daværende ejere af Tuevej 1 og Tuevej 3, har verseret to retssager om vejen.

Den første retssag handlede om, hvorvidt den tinglyste servitut fra 1953 om vejret over klagers ejendom for ejerne af Tuevej 3 fortsat var gældende. Sagen blev den 19. august 2002 afsluttet med et indenretligt forlig mellem blandt andre klager og de daværende ejere af Tuevej 3, hvoraf bl.a. fremgår:

”Boet efter Marie Hansen [herunder blandt andre klager] accepterer, at de til en hver tid værende brugere af ejendommen matr. nr. 105-c Østermarie (Hundehuset) [Tuevej 3] kan benytte den pågældende vej til almindelig færdsel forstående som gående, på cykel eller færdsel med almindelig personbil – eventuelt med trailer. Der er tale om færdsel til privat brug og ikke nogen former for erhvervsmæssig anvendelse. Vejen må således ikke anvendes til færdsel med busser, lastbiler m.v.

Boet efter Marie Hansen opsætter et skilt ved indkørsel fra strandvejen om, at der er tale om en privat vej.”

Den anden retssag handlede om, hvorvidt ejerne af Tuevej 1 havde ret til at færdes på det omhandlede vejforløb, som følge af forliget mellem blandt andre klager og Tuevej 3. Sagen blev den 10. august 2004 afsluttet med et indenretligt forlig mellem blandt andre klager og ejerne af Tuevej 1, hvoraf bl.a. fremgår:

”Vejen afsættes i en bredde på 3 meter, enten ved parternes overenskomst eller ved hjælp af en landinspektør. Vejen må alene anvendes til trafik med køretøjer under 3,5 ton. Dog må der køre landbrugsredskaber til brug for de arealer, der er omfattet af deklARATIONEN, selvom disse landbrugsredskaber vejer mere end 3,5 ton – dog stadig med respekt af, at vejen kun er 3 meter bred. Sagsøgeren skal respektere, at sagsøgte kan opsætte et lovligt hegn eller anden afmærkning efter eget ønske i grænsen til den afsatte vej.

[...]

Parterne er enige om, at sagsøgeren kan anvende vejen til privat kørsel, men at vejretten ikke omfatter erhvervskørsel til og fra Skottehjemmet [Tuevej 1], herunder med landbrugsmaskiner, der ikke anvendes på de arealer, som deklARATIONEN omfatter.

Der kan opsættes skiltning ved udkørslen til landevejen med tekst ”Privat vej, al uvedkommende færdsel forbudt” og der kan, hvis parterne ønsker det, tilføjes, ”kørsel med køretøjer over 3,5 ton er forbudt”.

Parterne er ligeledes enige om at opsætte et skilt ved skottehjemmet i retning mod havet med samme tekst. Sagsøgte er i besiddelse af et skilt, som har stået ved sagsøgtes ejendom. Dette skilt kan anvendes.

Det tilstræbes at skoleklasser ledes ad gangsti gennem skoven. Der opsættes skilt ved Skottehjemmet med tekst: ”Gangsti til havet” (eller lignende tekst).

Klager har over for Bornholms Regionskommune anført, at det er kommunen selv, som i forlængelse af de indgåede forlig har opsat de omhandlede skilte.

Bornholms Regionskommune har i brev af 13. maj 2020 bl.a. anført følgende over for klager:

”Uanset om skiltet i sin tid er opsat af kommunen, er det vores opfattelse, at skiltet skal være i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens regler”.

Bornholms Regionskommune har i afgørelsen vurderet, at det opsatte skilt med undertavler hindrer offentlighedens adgang i strid med naturbeskyttelseslovens § 26. Kommunen har videre vurderet, at der ikke ses at være særlige forhold, der kan begrunde et forbud mod færdsel for gående og cyklister på vejen. Kommunen har begrundet dette med, at færdsel på vejen vurderes ikke at være forbundet med særlige gener for privatlivets fred, ejendommens erhvervsmæssige udnyttelse eller beskyttelse af dyre- og planteliv.

Ved vurderingen har Bornholms Regionskommune lagt vægt på, at vejen er udlagt som et vejareal i klagers matrikel, samt at vejen går bag om ejendommens bebyggelse og afskærms af et stengærde, udhusbygninger samt bevoksning.

2.3 Klagers indhold

Klagen med supplerende klageskrivelser er omfattende og er derfor gengivet i hovedtræk. Alle oplysninger er dog indgået i Miljø- og Fødevarerklagenævnets behandling af sagen.

Klager har indledningsvist redegjort for deres oplevelse af sagen, dennes historik og de faktiske forhold. Klager har i den forbindelse oplyst, at det omhandlede vejforløb oprindeligt har forløbet fra indkørslen til klagers ejendom på Bølshavn 64, og videre som forbindelsesvej til naboejendommen på Tuevej 3. Klager mener, at forbindelsesvejen mellem Tuevej 3 og Tuevej 1, er etableret ulovligt i slutningen af 1950'erne af den tidligere ejer af Tuevej 1. Vejen er herefter blevet brugt som forbindelsesvej mellem Tuevej og Bølshavn. Vejen er senere blevet registreret som en privat fællesvej og fremgår af offentlige kort og GPS-systemer. Klager har desuden anført, at Tuevej i virkeligheden først starter ved indkørslen til Tuevej 1, hvorfor der er tale om en væsentlig fejl, når kommunen i afgørelsen omtaler hele det omhandlede vej-/stiforløb, som en privat fællesvej.

Videre har klager anført, at den del af vejforløbet, som løber på klagers ejendom, ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 26. Klager har begrundet dette med, at vejen ikke er beliggende i det åbne land, ikke er gennemgående og i øvrigt er beliggende i klagers private have.

Endvidere har klager anført, at Bornholm Regionskommunes afgørelse er i strid med resultaterne af de retssager, som blev afgjort i perioden 1999-2004, og at spørgsmålet om hvorvidt naturbeskyttelsesloven finder anvendelse, blev afgjort i forbindelse hermed. Klager har herudover oplyst, at det

er kommunen selv, der som følge af retssagerne opsatte skiltene på klagers ejendom i 2002 og 2004.

Klager er herudover af den opfattelse, at skiltene må anses for lovlige da ingen myndigheder i årene efter retssagerne har haft indvendinger imod skiltningen. Myndighedernes interesse for skiltene er først opstået, i forbindelse med etableringen af hotelvirksomhed på Tuevej 1.

Det fremgår videre af klagen, at offentlighedens færdsel på vejen i særlig grad er til gene for privatlivets fred. Klager har begrundet dette med, at de oplever en voldsom færdsel fra turister, der benytter vejen som adgangsvej til Bølshavn og kysten. Klager har oplevet en markant stigning i antallet af turister på vejen efter etableringen af hotelvirksomheden, på Tuevej 1 i 2016, ca. 300 meter fra klager ejendom. Turisternes færdsel er efter klagers opfattelse til væsentlig gene for klagers privatliv, da der er fuldt indsyn fra vejen til hele klagers ejendom. Det er endvidere klagers opfattelse, at de turister som anvender vejen, ofte opfører sig uhensigtsmæssigt ved både at være berusede, højlydte og i øvrigt respektløse over for klagers private ejendom. Klager har herudover anført, at en del af stien er beliggende ca. 8 meter over grundniveau, at kun en lille del af stien er afskærmet af beplantning, at der ikke er et stengærde på ejendommen, og at klager bruger haven hele sommeren og ofte har mange gæster.

Endvidere er klager af den opfattelse, at Bornholms Regionskommune har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl i forbindelse med sagens behandling. Klager har i den forbindelse navnlig henvist til, at kommunen har handlet med et ønske om at fremme erhvervslivet på Bornholm, at kommunen har handlet i strid med forvaltningsloven, at kommunen har besigtiget klagers ejendom ulovligt, samt at kommunen har givet en fejlagtig klagevejledning i forbindelse med den påklagede afgørelse.

Klager har desuden fremsendt planretlige klagepunkter, som i forbindelse med sagens behandling, er oversendt til Planklagenævnet.⁵

Klager har i indlæg af 14. august 2021 og 14. september 2021 blandt andet anført, at klager er enig med kommunen i, at det nederste skilt med teksten "Tuevej 350 m" er opsat for nyligt og dermed ikke en del af retsforligene, og i øvrigt ikke godkendt af politiet. Klager har begrundet dette med, at vejen fejlagtigt vises på GPS- og vejkort. Klager har hertil bemærket, at skiltet ikke vil blive fjernet, før Tuevej er fjernet fra kortene over klagers ejendom.

Klager har endvidere anmodet Miljø- og Fødevarerklagenævnet om at videregive klagen til Justitsministeriet og statsadvokaten.

⁵ Planklagenævnets sagsnr. 22/10815. Klagen blev afvist som følge af en overskridelse af klagefristen.

Klager har i supplerende bemærkninger af 18. juli 2024 i det væsentligste uddybet de tidligere fremsendte klagepunkter. Herudover har klager fremsendt et udsnit af en politianmeldelse fra 22. juli 2003, hvor klagers daværende advokat har anmeldt, at det omhandlede skilt har været udsat for hærværk. Det fremgår, at skiltene fremstår på samme måde som ved tidspunktet for den påklagede afgørelse, med undtagelse af undertavlen med teksten ”Tuevej 350 m”, som først er opsat senere. Dette underbygger efter klagers opfattelse, at skiltene er opsat af Bornholms Regionskommune.

2.4 Bornholms Regionskommunes bemærkninger til klagen

Bornholms Regionskommune har i bemærkninger til klagen af 30. august 2021 bemærket, at det efter dennes vurdering ikke har betydning for sagen, at der ligger en ejendom med ferielejligheder ca. 350 m fra klagers ejendom, ligesom det heller ikke har betydning, om det er turister fra ferieejendommen eller fastboende, som anvender vejforløbet. Kommunen har desuden vurderet, at de af klager anførte domme og retsforlig, som vedrører færdsel med motoriserede køretøjer, ikke er relevante i forhold til naturbeskyttelseslovens § 26.

Det fremgår videre af bemærkningerne, at kommunen i afgørelsen har forholdt sig til de fysiske forhold på ejendommen, hvorfor der er henvist til et stengærde i forbindelse med vejen. Kommunen har bemærket, at det ikke ville have givet anledning til en anden vurdering, såfremt der ikke havde været et stengærde. Videre har kommunen bemærket, at det både er muligt at fjerne beplantning på ejendommen, men også at beholde denne for at skærme for indblik fra vejforløbet. Kommunen har desuden bemærket, at det ikke kan føre til en anden vurdering af generne fra offentligheden, at terrænet på grunden er skrånende.

Bornholms Regionskommune har herudover bemærket, at klagers ejendom ligger ud til en offentlig cykelsti og en landevej, hvorfor der er meget trafik i området, samt at den påklagede afgørelse efter kommunens vurdering er på linje med hidtidig praksis på området.

2.5 Nye oplysninger under sagens behandling

Bornholms Regionskommune har den 3. juli 2024 på Miljø- og Fødevarerklagenævnets forespørgsel oplyst, at kommunen ikke kan finde dokumentation for, at det skulle være kommunen, som oprindeligt har opsat skiltene. Kommunen har anført, at det ikke kan udelukkes, at det er kommunen, som har opsat selve færdselstavlen. Kommunen har bemærket, at der er tale om en egentlig færdselstavle, som gælder for kørende og ikke for gående og cyklister. Kommunen har oplyst, at den ikke bekendt med, hvornår skiltene er opsat.

Videre har Bornholms Regionskommune oplyst, at teksten ”Privat vej Al uvedkommende kørsel forbudt”, samt undertavlerne med teksterne ” gælder også gående samt cyklister og ”Tuevej 350 m” ikke er opsat af kommunen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Det retlige grundlag

Efter naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 1, påser kommunen overholdelsen af loven og af de regler, der er udstedt efter loven. Kommunen skal som tilsynsyndighed foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning, jf. § 73, stk. 5.

Kommunens tilsynsafgørelser efter § 73, stk. 5, kan ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 78, stk. 1. Efter Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis kan tilsynsafgørelser dog påklages for så vidt angår fortolkningen af lovgrundlaget, dvs. om et konkret forhold er ulovligt. Nævnet kan derfor behandle lovligheden af den påklagede afgørelse, hvorfor klagen ikke videresendes til Justitsministeriet eller statsadvokaten.

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 26, stk. 1, kan adgang til fods og på cykel ad veje og stier i det åbne land kun helt eller delvist forbydes, hvis færdslen er til gene for den erhvervsmæssige udnyttelse af ejendommen, hvis den i særlig grad generer privatlivets fred, eller hvis der er behov for beskyttelse af plante- og dyreliv. Kommunalbestyrelsen har i medfør af stk. 3, mulighed for at tilsidesætte et sådant forbud for gennemgående veje og stiers vedkommende.

I forarbejderne til naturbeskyttelsesloven defineres ”veje og stier” som permanente menneskeskabte færdselsbaner i modsætning til midlertidige kørespor, brandbælter, indkørsler til gårdspladser, havegange, dyreveksler og lignende spor efter heste og mountainbikes.

Vurderingen af, om vejforløbet er beliggende i det åbne land skal foretages uafhængigt af, om området ligger i byzone, sommerhusområde eller landzone og alene på grundlag af, om området faktisk må karakteriseres som bymæssig bebyggelse eller som åbent land. Vurderingen tager efter Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis udgangspunkt i, hvorledes området opleves af de mennesker, som bor i eller passerer gennem området. Det afgørende er, om området opleves som en del af et byområde eller som en del af det åbne land. Det åbne land skal i denne forstand forstås som alt andet end by og bymæssig bebyggelse, dvs. såvel åbne marker som skove og naturområder. Et område kan efter omstændighederne karakteriseres som åbent land, selvom det på flere sider er omgivet af bymæssig bebyggelse.

Undtagelsesbestemmelsen i naturbeskyttelseslovens § 26, stk. 1, for så vidt angår privatlivets fred må i henhold til praksis i overensstemmelse med udtrykket i ”særlig grad” forstås forholdsvist snævert og således, at adgangen til at lukke veje eller stier ikke omfatter helt almindelige tilfælde, hvor en vej eller sti passerer tæt forbi beboelsesbygninger.⁶ Forholdene må vurderes konkret, men som regel vil det være en forudsætning for at anvende undtagelsesbestemmelsen og lukke vejen, at vejen forløber meget tæt op

⁶ NKO 2003.272 C.

ad en beboelsesbygning (uden mulighed for opsætning af hegn, afskærmende beplantning mv.), gennemskærer en gårdsplads eller passerer andre arealer, som beboerne med rimelighed kan forlange afskærmet fra offentligheden.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger på baggrund af tilgængelige luftfotos og sagens materiale til grund, at der er et vejforløb fra Bølshavn, som fører henover klagers ejendom på Bølshavn 64, og videre over marken på matr. nr. 35o Østermarie, via Tuevej 3, til Tuevej 1. Vejforløbet kan erkendes på luftfotos fra 1968-2023.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at vejforløbet fra indkørslen til klagers ejendom og til matrikelskellet mod matr. nr. 35o Østermarie er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 26. Nævnet har herved lagt vægt på, at forløbet har en permanent karakter i sammenhæng med det øvrige vejforløb over matr. nr. 35o Østermarie, idet det bl.a. kan erkendes på historiske luftfotos fra 1954, 1968, 1976, 1977, 1978 og 1980 samt 1995-2022. Nævnet finder, at vejen er beliggende i det åbne land. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det fremgår af sagens materiale, herunder billeder og luftfotos, at vejen ligger i et kystnært område, der er præget af dyrkede arealer, skov og spredt bebyggelse. Det er ligeledes nævnets vurdering, at det forhold, at vejen ved indkørslen fra Bølshavn passerer over klagers ejendom ikke kan føre til en anden vurdering, idet vejen ikke vil opleves som værende i bymæssig bebyggelse. Nævnet bemærker herudover, at det er uden betydning for anvendelsen af naturbeskyttelsesloven, om en vej fremgår af vej- eller matrikelkort. Det der er afgørende for vurderingen er, hvordan vejen fysisk fremstår og opleves af dem, som færdes på den.

Miljø- og Fødevareklagenævnet er enig i Bornholms Regionskommunes vurdering af, at de opsatte skilte udgør en ulovlig hindring af offentlighedens adgang ad det omhandlede vejforløb. Det er således nævnets vurdering, at skiltene har karakter af skræmmeskiltning, idet skiltene med den nuværende udformning er egnet til at afholde offentligheden fra at benytte vejen til fods og på cykel. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at skiltene med deres udformning som færdselsskilte, med påsat tekst kan læses og virke afskrækkende for personer, som ønsker at benytte vejen. Skiltene er dermed i strid med naturbeskyttelseslovens § 26.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at de af klager anførte retssager og retsforlig efter nævnets opfattelse ikke har nogen betydning for resultatet i nærværende klagesag, idet disse retssager har omhandlet spørgsmål om vejret, samt færdsel med motoriserede køretøjer, og i øvrigt ikke har taget stilling til offentlighedens adgang efter naturbeskyttelseslovens § 26.

Det af klager anførte om, at skiltene skulle være opsat af Bornholms Regionskommune kan ikke føre til et andet resultat. Nævnet har lagt vægt på

kommunens oplysninger om, at det ikke har været muligt at afklare hvorvidt skiltene er opsat af kommunen, samt at kommunen i givet fald alene har opsat færdselstavlen uden tekst og undertavler. Nævnet bemærker her til, at færdselstavlen alene regulerer kørsel i overensstemmelse med færdselsloven, og ikke offentlighedens adgang efter naturbeskyttelsesloven. Det ved klagers indlæg af 18. juli 2024 fremkomne kan ikke ændre herpå.

Endvidere finder Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at færdsel ad den omhandlede vej ikke i særlig grad generer privat livets fred. Nævnet bemærker herved, at selvom der måtte være visse gener forbundet med færdslen på vejen, adskiller det sig ikke fra mange andre vejforløb i det åbne land, som går forbi beboelsesejendomme. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at vejforløbet ikke går gennem gårdspladsen på klagers ejendom eller andre primære opholdsarealer, ligesom der er mulighed for at opsætte hegn eller afskærmende beplantning imellem ejendommens bebyggelse og vejen. Det forhold at vejen forløber på en skrånende strækning over ejendommens grundniveau kan ikke føre til et andet resultat, idet vejen ligger i en afstand på ca. 18-40 m fra ejendommens beboelsesbygning og ca. 10 m fra ejendommens terrassearealer.

Det af klager i øvrigt anførte, kan ikke føre til et andet resultat. Det er desuden Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering, at Bornholms Regionskommune, i forbindelse med den påklagede afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 26, ikke har begået sagsbehandlingsfejl, eller i øvrigt har lagt vægt på usaglige hensyn.

Herudover bemærker Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet ikke har kompetence til at prøve forhold, som vedrører vejretlige forhold.

Bornholms Regionskommune fastsætter en ny frist for påbuddets efterkommelse.

3.3 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2.

3.4 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Bornholms Regionskommunes afgørelse af 13. juli 2021 om, at offentlighedens adgang på matr. nr. 104d og 214at, Østermarie, beliggende Bølshavn 64, 3740 Svaneke, er hindret ulovligt.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Denne afgørelse gøres tilgængelig for Bornholms Regionskommune (j.nr. 01.05.15K08-0009) samt for klager via klageportalen. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på <https://mfkn.naevneneshus.dk>. Personoplysninger vil blive anonymiseret.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

A handwritten signature in blue ink that reads "Thomas Steensen". The signature is written in a cursive style.

Thomas Steensen
Stedfortrædende formand